

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/28955 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 17 januari 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 februari 2007 heeft de minister van Justitie de aan (hierna: de vreemdeling) verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken.

Bij besluit van 20 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 januari 2008, verzonden op 21 januari 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 februari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

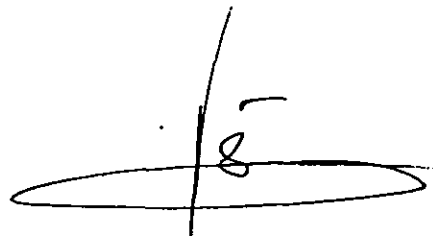
w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2008

210.
Verzonden: 9 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
 zittinghoudende te Amsterdam
 enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken
 voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
 j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 07/28955 (beroep) en AWB 07/39395 (voorlopige voorziening)

V-nr:

inzake: geboren op , van Turkse nationaliteit, wonende te
 eiser/verzoeker, hierna te noemen eiser.
 gemachtigde: mr. J.L. Muller, advocaat te Amsterdam.

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister van Justitie, verweerder,
 gemachtigde: mr. R.A.B. van Steijn, ambtenaar bij de Immigratie- en
 Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 15 februari 2007 heeft verweerder de aan eiser verstrekte verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder de beperking "verblijf bij echtgenote I. met terugwerkende kracht per 12 juli 2004 ingetrokken.

2. Het daartegen ingestelde bezwaar is bij besluit van 20 juni 2007 ongegrond verklaard. Het besluit vermeldt onder meer de rechtsgevolgen dat eiser na bekendmaking van het besluit niet meer rechmatig in Nederland verblijft en dat eiser Nederland uit eigen beweging binnen 28 dagen moet verlaten.

3. Op 17 juli 2007 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiser ontvangen. Volgens het besluit schiedt het beroep de rechtsgevolgen niet op. Bij brief van 17 oktober 2007 is verzocht een voorlopige voorziening te treffen die er toe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist. De gronden van het beroep zijn bij brief van 1 augustus 2007 aangevuld. De gronden van het verzoek om een voorlopige voorziening zijn bij brief van 14 november 2007 aangevuld. De op het geding betrekking hebbende stukken zijn op 6 september 2007 van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 21 december 2007 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 8 januari 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig de heer S. Cicckdag, als tolk in de Turkse taal.

5. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

AWB 07/28955 en AWB 07/39395

2

II. FEITEN

De rechtbank gaat uit van de volgende feiten.

1. Eiser is op _____ in Turkije in het huwelijk getrouwd met mevrouw _____
2. Op 8 december 2003 is aan de heer _____ met ingang van 4 oktober 2002 een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verstrekt onder de beperking "verblijf bij partner". Deze verblijfsvergunning is laatstelijk verlengd tot 27 oktober 2006.
3. Op 12 juli 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij echtgenote". Bij besluit van 25 november 2004 is eiser met ingang van 12 juli 2004 in het bezit gesteld van de gevraagde verblijfsvergunning, die laatstelijk is verlengd tot 5 september 2009.
4. Op het adres _____ te _____ stonden in de hierna te noemen perioden de volgende personen in de Gemeentelijke Basisadministratie persoonsgegevens (hierna: GBA) ingeschreven:
  - 14 januari 1994 – 2 december 1996:
  - 2 december 1996 – 19 juni 2002:
  - 19 juni 2002 – 5 november 2003:
  - 5 november 2003 – 12 juli 2004:
  - 12 juli 2004 – 19 juni 2006:
  - 19 juni 2006 – 1 juli 2006:
  - 1 jul 2006 – 8 augustus 2006: _____ eiser

III. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

1. In het bestreden besluit heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de aan eiser verstrekte verblijfsvergunning terecht met terugwerkende kracht per 12 juli 2004 is ingetrokken wegens het verstrekken van onjuiste gegevens, dan wel het achterhouden van gegevens, die zouden hebben geleid tot afwijzing van de aanvraag. Hiertoe is overwogen dat de echtgenote van eiser in de periode van 12 juli 2004 tot 19 juni 2006 duurzaam heeft samengeleefd met de heer _____. Aan _____ is op 8 december 2003 een verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf bij partner" verstrekt, geldig vanaf 4 oktober 2002 en laatstelijk verlengd tot 27 oktober 2006. Ten tijde van eisers aanvraag stond de heer _____ – naast eiser en zijn echtgenote – op het adres _____ te _____ ingeschreven. Eiser heeft zijn stelling dat de relatie tussen zijn echtgenote en de heer _____ eind 2002/2003 reeds zou zijn beëindigd, niet kunnen onderbouwen. De echtgenote van eiser was in de periode van 12 juli 2004 tot 19 juni 2006 dan ook met meer dan één andere persoon tegelijkertijd door een huwelijk of partnerschap verbonden. Gelet op het bepaalde in artikel 3.16 van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 kon de gevraagde vergunning derhalve niet aan eiser worden verleend. Nu eiser en zijn echtgenote hebben nagelaten melding te maken van de verblijfsvergunning die aan de heer _____ was verleend, is – gelet op het bepaalde in artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 19 van de Vw 2000 – de verblijfsvergunning van eiser terecht per 12 juli 2004 ingetrokken. Deze intrekking levert geen schending op van het in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) beschermde recht op gezinsleven ("family life"). Nu sprake is van een polygame situatie, komt aan eiser dan ook geen beroep op artikel 8 van het EVRM toe, aldus verweerder.

2. Eiser heeft – zakelijk weergegeven – de volgende herroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd. Alvorens de verblijfsvergunning kan worden ingetrokken vanwege een polygame situatie, dient verweerder het bestaan daarvan duidelijk aan te tonen. De enkele omstandigheid dat de heer _____ in de periode tussen 12 juli 2004 en 19 juni 2006 op het zelfde adres als eiser en zijn echtgenote ingeschreven heeft gestaan, is daarvoor onvoldoende. De echtgenote van eiser heeft tijdens de hoorzitting immers verklaard dat haar relatie met de heer _____ sinds eind 2001 op een

AWB 07/28955 en AWB 07/39395

3

laag pitje stond en begin 2003 definitief is verbroken, alsmede dat de heer ... in 2002 al niet meer op het adres ... te ... woonde. Nu verweerder het bestaan van de polygame situatie niet duidelijk heeft aangetoond, kan van eiser niet worden verlangd dat hij bewijs levert van het tegendeel. Voorts heeft verweerder ten onrechte gesteld dat eiser onjuiste informatie heeft verstrekt of informatie heeft achtergehouden. De informatie die eiser moest geven en die hij kende, heeft eiser verstrekt. Eiser kon echter niet weten dat de heer ... nog op het adres stond ingeschreven. De gemeente Amsterdam verstrekt dergelijke informatie immers niet aan derden. Van eiser kan dan ook niet worden verlangd dat hij informatie verstrekt waarvan hij geen wetenschap kan hebben. Nu eiser niet kan worden verweten dat hij deze informatie niet heeft verstrekt, heeft verweerder ten onrechte geoordeeld dat geen sprake is van innemenging in het gezinsleven van eiser en zijn echtgenote, zoals beschermd door artikel 8 van het EVRM. De conclusie dat het algemeen belang van verweerder prevaleert boven het individuele belang van eiser en zijn echtgenote, is onbegrijpelijk en onvoldoende onderbouwd, aldus eiser.

IV. WETTELIJK KADER

1. Ingevolge artikel 19 van de Vw 2000, gelezen in samenhang met artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.
2. In paragraaf B1/5.5.3 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 is het beleid van verweerder ten aanzien van het verstrekken van onjuiste gegevens opgenomen. Blijkens dit beleid – voor zover van belang – wordt de ten onrechte verleende verblijfsvergunning ingetrokken, indien wordt vastgesteld dat er bij de verlening, verlenging of wijziging van de verblijfsvergunning onjuiste gegevens zijn verstrekt of relevante gegevens zijn achtergehouden. Blijkens het beleid is niet van belang is of het verstrekken van onjuiste gegevens dan wel het achterhouden van gegevens opzettelijk is gebeurd. Het gaat er om dat de onjuiste situatie wordt gecorrigeerd. Evenmin is van belang of de onjuiste gegevens zijn verstrekt of de juiste gegevens zijn achtergehouden door de vreemdeling zelf of andere belanghebbenden.
3. Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming verleend aan het in artikel 3.14 van het Vb 2000 genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 van het Vb 2000 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 van het Vb 2000 genoemde voorwaarden.
4. In de overige gevallen kan verweerder ingevolge artikel 3.13, tweede lid, van het Vb 2000 overgaan tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming.
5. Ingevolge artikel 3.16 van het Vb 2000 wordt – voor zover hier van belang – zolang de hoofdpersoon met meer dan een andere persoon tegelijkertijd door een huwelijk of een partnerschap is verbonden, de verblijfsvergunning onder de beperking verband houdend met gezinshereniging of -vorming slechts verleend aan één echtgenoot, geregistreerd partner of partner tegelijkertijd.
6. Blijkens paragraaf B2/1.4 van de Vc 2000 is het uitgangspunt dat bij het niet voldoen aan de vereisten van artikel 3.13, eerste lid, van het Vb 2000 beleidsmatig in principe geen verblijf wordt verleend, tenzij in de Vc 2000 is aangegeven dat de verblijfsvergunning op grond van artikel 3.13, tweede lid, van het Vb 2000 toch kan worden verleend. Ten aanzien van verblijf op basis van een huwelijk, zijn de gevallen waarin ondanks het niet voldoen aan de vereisten van artikel 3.13, eerste lid, van het Vb 2000, toch verblijf kan worden toegekend, geregeld in paragraaf B2/2 van de Vc 2000. In paragraaf B2/2.6 van de Vc 2000 is ten aanzien van de voorwaarde in artikel 3.16 van het

AWB 07/28955 en AWB 07/39395

4

Vb 2000 bepaald dat, zolang de vreemdeling of de hoofdpersoon met meer dan één andere persoon tegelijkertijd door een huwelijk of een (al dan niet geregistreerd) partnerschap is verbonden, de verblijfsvergunning slechts wordt verleend aan één echtgenoot, geregistreerd partner of partner tegelijkertijd, alsmede de uit die vreemdeling geboren (minderjarige) kinderen. Ook indien de in Nederland verblijvende hoofdpersoon met een andere man of vrouw duurzaam samenleeft, komen de wettelijke echtgenote alsmede eventuele gezinsleden niet voor een verblijfsvergunning in aanmerking. Indien de polygame situatie is beëindigd, bijvoorbeeld door overlijden of door een echtscheiding die naar Nederlands internationaal privaatrecht is erkend, staat de vroegere polygame situatie niet aan verlening van de verblijfsvergunning in de weg.

V. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is allereerst de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten tot intrekking van de verblijfsvergunning van eiser op grond van artikel 19 van de Vw 2000 juncto artikel 18, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. In dit kader dient te worden beoordeeld of verweerder de verblijfsvergunning aan eiser had mogen weigeren indien hij ten tijde van de verlening daarvan op de hoogte was geweest van de verblijfsvergunning die aan de heer ..... was verstrekt.

2. De rechtbank stelt vast dat het onderhavige besluit een ambtshalve genomen belastende beschikking betreft. Het is dan in beginsel aan verweerder om de feiten en omstandigheden waarop het besluit is gebaseerd aan te voeren en aannemelijk te maken. Indien verweerder hierin slaagt, is het vervolgens aan eiser om hiervan tegenbewijs te leveren.

3. Nu verweerder zich op het standpunt heeft gesteld dat volledige gegevensverstrekking er toe zou hebben geleid dat de vergunning niet aan eiser zou zijn verleend wegens het bestaan van een polygame situatie als bedoeld in artikel 3.16 van het Vb 2000, is het derhalve aan verweerder om deze polygame situatie aannemelijk te maken.

4. Blijkens het bestreden besluit heeft verweerder het bestaan van de polygame situatie aangenomen op basis van de volgende omstandigheden. Allereerst was ten tijde van de aanvraag van eiser reeds aan de heer ..... een verblijfsvergunning verstrekt op basis van zijn relatie met ..... Voorts stond de heer ..... ten tijde van de aanvraag van eiser ingeschreven op hetzelfde adres als mevrouw ..... en is hij daar pas op 19 juni 2006 weer uitgeschreven. Mevrouw ..... noch de heer ..... heeft verweerder op enig moment medegedeeld dat de relatie tussen hen beëindigd was. In het verweerschrift en de ter zitting gegeven mondelinge toelichting heeft verweerder voorts nog gewezen op de omstandigheid dat betrokkenen geen eenduidige verklaringen hebben afgelegd die er op duiden dat mevrouw ..... met één van hen een duurzame en exclusieve relatie onderhield. Zo heeft de heer ..... verklaard dat zijn relatie met mevrouw ..... tot 2006 duurde, terwijl mevrouw ..... heeft verklaard dat haar relatie met de heer ..... eind 2001 al feitelijk verbroken was. In het bezwaarschrift is echter opgenomen dat de relatie tussen mevrouw ..... en de heer ..... pas eind 2002/2003 verbroken was. Ten slotte heeft verweerder in het verweerschrift nog gewezen op een op ambtscead opgemaakt proces-verbaal van verhoor van 28 januari 1997, waaruit blijkt dat mevrouw Deek nan al vaker relaties heeft gehad met meerdere mannen met een andere dan de Nederlandse nationaliteit tegelijk. Dit proces-verbaal is met mevrouw ..... besproken tijdens de hoorzitting van 8 mei 2007.

5. Op grond van deze feiten en omstandigheden heeft verweerder voldoende aannemelijk gemaakt dat ten tijde van de aanvraag van eiser sprake was van een polygame situatie. Derhalve dient thans te worden beoordeeld of eiser is geslaagd in het leveren van het tegenbewijs daarvan.

6. Eiser heeft als tegenbewijs in bezwaar twee getuigenverklaringen overgelegd, waarin verklaard wordt dat de heer ..... vanaf augustus 2004 niet woonachtig was op het adres ..... te Amsterdam.

AWB 07/28955 en AWB 07/39395

5

7. Verweerder heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat deze verklaringen geen bewijs vormen afkomstig uit een onafhankelijke controleerbare bron, zodat daaraan niet de betekenis toekomt die eiser daarin gehecht wil zien. In dit verband wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 1 maart 2004, JV 2004/174. Het oordeel zou overigens niet anders luiden als de getuigenverklaringen ter zitting onder ede zouden zijn bevestigd. De conclusie is dat ook dat eiser er niet in is geslaagd het tegenbewijs te leveren van de door verweerder voldoende aannemelijk gemaakte polygame situatie ten tijde van de aanvraag van eiser.

8. Ve volgens dient te worden beoordeeld of verweerder bij bekendheid met de polygame situatie destijds de aanvraag van eiser had kunnen en mogen afwijzen. Nu de heer [redacted] ten tijde van de aanvraag van eiser reeds in het bezit was van een verblijfsvergunning bij mevrouw [redacted], stond artikel 3.16 van het Vb 2000 aan de vergunningverlening aan eiser in de weg. Derhalve had verweerder de gevraagde vergunning slechts kunnen verlenen met toepassing van artikel 3.13, tweede lid, van het Vb 2000. Blijkens het hiervoor onder IV.6. weergegeven beleid dat verweerder op dit punt voert en dat de rechtbank niet onredelijk acht, wordt de verblijfsvergunning voor verblijf bij echtgenoot op grond van artikel 3.13, tweede lid, van het Vb 2000, slechts verleend in de gevallen genoemd in paragraaf B2/2 van de Vc 2000. Nu in genoemd beleid geen uitzonderingen zijn opgenomen ten aanzien van het niet voldoen aan het vereiste van artikel 3.16 van het Vb 2000, is de rechtbank van oordeel dat de verblijfsvergunning van de heer [redacted] voor verweerder aanleiding had kunnen en mogen vormen om de verblijfsvergunning aan eiser te weigeren.

9. Nu verweerder bij bekendheid met de verblijfsvergunning van de heer [redacted], destijds de verblijfsvergunning had mogen weigeren, heeft verweerder – gezien het hiervoor onder IV.2 weergegeven beleid, dat de rechtbank niet onredelijk acht – dan ook in redelijkheid kunnen overgaan tot intrekking van de aan eiser verleende verblijfsvergunning per 12 juli 2004.

10. Eiser heeft zich ten slotte op het standpunt gesteld dat artikel 8 van het EVRM aan intrekking van zijn verblijfsvergunning in de weg staat. Hiertoe is aangevoerd dat van zijn echtgenote niet kan worden gevergd dat zij hem naar Turkije volgt. Zij heeft geen banden met Turkije. Eiser en zijn echtgenote hebben gedurende het huwelijk steeds in Nederland gewoond en hebben altijd de bedoeling gehad om in Nederland te blijven. Ten slotte heeft eiser nog gewezen op de omstandigheid dat zijn echtgenote kinderen heeft die in Nederland woonachtig zijn.

11. Met betrekking tot het beroep op artikel 8 van het EVRM wordt het volgende overwogen. In artikel 8, eerste lid, van het EVRM, is – voor zover hier van belang – bepaald dat een ieder recht heeft op respect voor zijn familie- en gezinsleven ("family life"). Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag in de uitoefening van dit recht toegestaan, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, het economisch welzijn, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Niet in geschil is dat tussen eiser en zijn echtgenote sprake is van gezinsleven als hiervoor bedoeld. Zoals verweerder onder verwijzing naar paragraaf B2/10.2.2 van de Vc 2000 heeft overwogen, is geen sprake van inmenging in het geval een verblijfsvergunning is verleend op grond van door de vreemdeling verstrekte onjuiste gegevens of door de vreemdeling achtergehouden gegevens die tot afwijzing van de verblijfsvergunning zouden hebben geleid. De vraag is derhalve of op verweerder de positieve verplichting rust op grond van dit gezinsleven aan eiseressen rechtmatig verblijf in Nederland toe te staan.

12. In dit kader dient verweerder een belangenafweging te maken tussen de algemene belangen van de staat die zijn gediend met het voeren van een restrictief toelatingsbeleid en de weigering van de verblijfsvergunning enerzijds, en de persoonlijke belangen van de betreffende vreemdeling die zijn gediend met het in Nederland uitoefenen van het gezinsleven anderzijds. Daarbij dient sprake te zijn van een eerlijk evenwicht ("fair balance"). Uit jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) kan worden afgeleid dat de vraag of er sprake is van "fair balance" door de rechtbank vol

AWI 07/28955 en AWB 07/39395

6

dient te worden getoetst. In dit verband zij gewezen op de uitspraak van het EHRM in de zaak Kostintinov vs Nederland van 25 april 2007 (JV 2007/251).

13. In het onderhavige geval heeft verweerder de afweging van de belangen van verweerder tegen die van eiser en zijn echtgenote hij het uitoefenen van gezinsleven in het nadeel van eiser en zijn echtgenote mogen doen uitvallen. Niet is gebleken dat sprake is van objectieve belemmeringen op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het gezinsleven niet in Turkije uitgeoefend kan worden. Voorts zijn de drie kinderen van de echtgenote van eiseres allen meerderjarig. Niet is gebleken dat sprake is van bijzondere omstandigheden op grond waarvan voor verweerder een verplichting bestaat om eiser vanwege deze meerderjarige kinderen of anderszins verblijf hier te lande toe te staan. Het beroep op de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan daarom niet slagen.

14. De conclusie is dan ook dat het besproken besluit de rechterlijke toets kan doorstaan. Het beroep dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening

15. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijld spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

16. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

17. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 07/28955 en AWB 07/39395

7

VI. BESLISSING

De rechtbank
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 07/28955

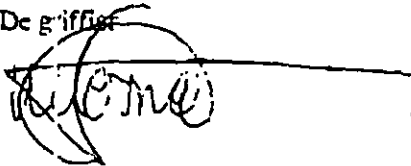
- verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 07/39395

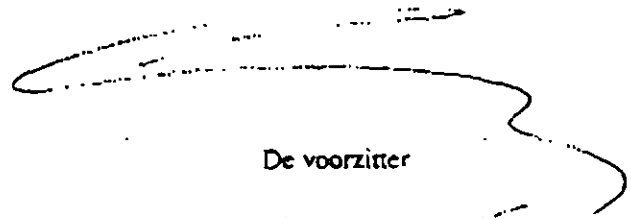
- wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan op 17 januari 2008 door mr. G.S. Crince le Roy, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. C.J. Ullersma, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Kopie oeffen de griffier
van de Rechtbank Amsterdam

Afschrift verzonden op: 21 JAN 2008

Conc.: EACS
Coll:
C:

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:5, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

MULLER, POT & KAOUASS
advocaten

toevoeging aangevraagd

**HOGER BEROEPSCHRIFT
TEGEN BESCHIKKING INGEVOLGE VREEMDELINGENWET**

Aan de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State
te 's-Gravenhage.

Betreft:

eiser: verder ook te noemen betrokkene,

geboren:
van Turkse nationaliteit,
wonende: te
V-nummer:

Gemachtigde: mr. Johanna L. Muller, advocaat en procureur;
kantooradres - tevens gekozen woonplaats van eiser in deze zaak:
Hoogte Kadijk 51, 1018 BE Amsterdam,
die verklaart door hem bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het instellen
van dit hoger beroep.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 FEB 2008	
ZAAKNR.	123-1
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Eiser stelt hierbij hoger beroep in tegen:

de uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van de Rechtbank
's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 17 januari 2008 verzonden op 21
januari 2008, zaaknummer ABW 07/28955.

Bij deze uitspraak is het beroepschrift van eiser tegen de beschikking van de Staatssecretaris
van Justitie van 20 juni 2007 ongegrond verklaard.

Een afschrift van de uitspraak wordt hierbij overgelegd.

Eiser kan zich niet verenigen met de uitspraak van de rechtbank en voert daartegen de
volgenden grieven aan:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat verweerder het voldoende aannemelijk heeft
gemaakt dat er ten tijde van de aanvraag om een vergunning tot verblijf van eiser sprake was
van een polygame situatie. Daarmee is de beschikking van de rechtbank onvoldoende
gemotiveerd.

Immers, de rechtbank heeft bij de overwegingen die tot bovenstaande conclusie leidden
onder meer het volgende gesteld

"Allereerst was ten tijde van de aanvraag van eiser reeds aan de heer een
verblijfsvergunning verstrekt op basis van zijn relatie met mevrouw

MULLER, POT & KAOUASS
advocaten

Uit niets blijkt dat de rechtbank daarbij heeft onderzocht of deze vergunning tot verblijf wel terecht aan de heer was verstrekt.

Eiser heeft er immers op gewezen dat de heer van tot niet ingeschreven stond op het adres van referente, mevrouw. Aangezien verweerder de inschrijving in het GBA naar eigen zeggen hanteert als bewijs van samenwonen, had de IND de vergunning tot verblijf op grond van verblijf bij partner niet mogen verlengen, nu volgens de maatstaven van verweerder de relatie tussen mevrouw en de heer reeds op was verbroken. Verweerder had derhalve de vergunning van de heer per terugwerkende kracht tot moeten intrekken.

Ten onrechte heeft de rechtbank het geaccepteerd dat het feit dat de heer niet aan zijn verplichtingen tegenover verweerder heeft voldaan ten nadele van eiser uitwerkt. Immers, de heer had op grond van de vergunning tot verblijf de verplichting om verweerder te informeren over de wijziging van de relatie en zijn woonplaats. De heer heeft dit noch in 2002 noch bij de aanvraag verlenging, noch in 2006 gedaan.

Eiser en zijn echtgenote hebben steeds de juiste informatie verstrekt, voor zover deze hen bekend was. Dat de heer weer stond ingeschreven op hun adres was hen niet bekend. Dat konden zij ook niet weten, aangezien deze informatie niet aan derden, zoals referente en eiser, wordt verstrekt, ook al wonen deze op hetzelfde adres.

Ten onrechte heeft de rechtbank het geaccepteerd dat verweerder geen geloof heeft gehecht aan de verklaringen van referente omdat deze strijdig waren met de verklaring van de heer hoewel zij zich vanaf het moment van de aanvraag van de MVV voor eiser, steeds uitsluitend als echtgenote van eiser heeft gedragen en voorgedaan en zij ook in de huidige procedure steeds heeft duidelijk gemaakt dat zij geen relatie meer had met de heer in ieder geval vanaf het moment dat zij eiser leerde kennen. Dat referente eerder een relatie met twee mannen heeft gehad achtten verweerder en rechtbank daarbij een ondersteuning van de aannemelijkheid van de polygame situatie, terwijl zoals eiser ook eerder heeft betoogd, dit juist daartegen pleit. Immers, waarom zou referente, nu goed op de hoogte van de Nederlandse vreemdelingenwet op dit punt, zich tweemaal aan dezelfde steen stoten?

De rechtbank had derhalve niet mogen concluderen dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat er sprake was van een polygame situatie. De beschikking kan niet gedragen worden door de motivatie.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank geconcludeerd dat eiser er niet in geslaagd is tegenbewijs te leveren tegen de bewering van verweerder dat er sprake was van een polygame situatie. Ook hierin faalt de motivatie van de rechtbank.

MULLER, POT & KAOUASS
advocaten

Eiser heeft behalve de verklaring van zijn echtgenote twee getuigenverklaringen overgelegd. De getuigen wensten hun verklaringen onder ede te bevestigen. De rechtbank heeft dit verzoek niet gehonoreerd.

De rechtbank heeft gesteld dat "verweerder zich op het standpunt kon stellen dat deze verklaringen geen bewijs vormen afkomstig uit een onafhankelijke controleerbare bron, zodat daaraan niet de betekenis toekomt die eiser daaraan gehecht wil zien."

De rechtbank gaat daarmee voorbij aan het feit, dat er voor eiser geen andere mogelijkheid bestaat om zijn gelijk te bewijzen. Immers, de situatie die volgens verweerder bestond op het moment dat hij zijn vergunning tot verblijf aanvroeg is niet meer aanwezig, aangezien eiser met zijn echtgenote is verhuisd en sindsdien de heer op een ander adres staat ingeschreven. Bovendien is eiser nooit van de registratie van de heer op het adres van eiser op de hoogte geweest, zodat hij hier ook geen verandering in heeft kunnen brengen. Ten slotte is een situatie die niet heeft bestaan niet te bewijzen anders dan door middel van getuigen, die ter plekke zijn geweest.

Nu eiser het hem mogelijke bewijs heeft geleverd zal dit ook geaccepteerd dienen te worden.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank gesteld dat de verblijfsvergunning van de heer voor verweerder aanleiding had kunnen en mogen vormen om de verblijfsvergunning aan eiser te weigeren.

Immers, zoals hiervoor bij grief 1 uiteengezet, heeft verweerder deze vergunning ten onrechte aan de heer verleend, aangezien de relatie tussen mevrouw en de heer reeds lang verbroken was zoals ook uit de gegevens van de GBA bleek, aangezien de heer met ingang van was uitgeschreven. Niet is gebleken dat over de anderhalf jaar dat de heer niet heeft ingeschreven gestaan enige informatie bij de heer of mevrouw is gevraagd door verweerder.

Verweerder heeft derhalve bij het verlengen van de vergunning tot verblijf van de heer fouten gemaakt, die nu dienen te worden hersteld, maar niet ten koste van eiser en referente, die deel hebben gehad in het onjuist informeren van verweerder.

Grief 4

Ten onrechte stelt de rechtbank dat het beroep van eiser op de bescherming van artikel 8 EVRM niet kan slagen.

Zelfs als geconcludeerd moet worden dat er sprake was van een op papier polygame situatie dat is het ontstaan van deze situatie niet te wijten aan eiser of zijn echtgenote, maar uitsluitend aan de heer. Verweerder heeft geen bewijs aangevoerd dat kan leiden tot de conclusie dat er ook feitelijk sprake was van een samenleven van referente met 2 mannen.

MULLER, POT & KAOUASS
advocaten

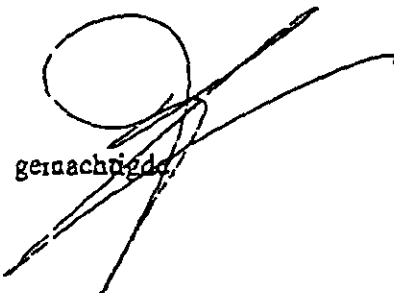
Indien eiser en referente op het moment van aanvraag hadden geweten dat de heer bij verweerder nog als partner van referente te boek stond dan hadden zij verweerder ervan op de hoogte gesteld dat dit niet zo was. Aan eiser zou dan toch zijn vergunning zijn verleend.

Nu het voor eiser en zijn echtgenote 4 jaar later onmogelijk is om de situatie te herstellen dient het belang van eiser en zijn echtgenote om hun gezinsleven hier in Nederland uit te oefenen, zoals zij dat de afgelopen jaren hebben gedaan, te prevaleren boven het belang van verweerder.

De rechtbank heeft daarbij niet aangegeven wat het belang van verweerder is bij handhaving van de intrekking. Immers, eiser voldoet op dit moment geheel aan de eisen van de vergunning tot verblijf. Eiser stelt dan ook dat er geen belang voor verweerder is.

Op grond van zijn bezwaren verzoekt eiser de Afdeling om de bestreden uitspraak te vernietigen en doende wat de rechtbank had behoren te doen te bepalen dat verweerder een nieuw besluit neemt, inhoudende gegrondverklaring van het bezwaar en intrekking van het besluit in primo, zodat de vergunning tot verblijf van eiser van kracht blijft. Bovendien verzoekt eiser verweerder in de kosten van de procedure te veroordelen.

Amsterdam, 18 februari 2008

gevochtigd.